

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Szent Anna Plébánia

Esztergom

2021. július

XIV/7. szám

Új fejezet kezdődik Esztergom város plébániáinak életében. Ez most különösen is érvényes a belvárosi, valamint a szentannás közösségre. Változnak a körülményeink, lanyhul a hitélet, alkalmazkodnunk kell mindehhez.

Lehet elégedetlenkedni (mint amikor primásunk annak idején a Budai Várba helyezte át a székhelyét), de inkább az előre tekintés a helyesebb álláspont. Hitünkben elkényelmesedve, elgyengülve bizony marad a negatív mentalitás. Jobban tesszük, ha a hitünk alakulására, elmélyítésére figyelünk, akkor meg fogjuk találni helyünket – és feladatainkat – a folyamatosan megújuló Egyházban és közösségeinkben. Mert: „Ecclesia semper reformanda est.” Legyünk ennek aktív résztvevői, munkatársai!

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Dr. Erdő Péter bíboros atya határozatát olvasták fel július első vasárnapján templomainkban, ebből idézek:

„Az Egyházmegyei Papi Szenátus 2021. február 24-én tartott ülésén adott támogatása alapján és a lekipásztori munka megkönnyítése érdekében folyó év augusztus 1-jével az alábbi intézkedéseket tettem:

ESZTERGOMI PLÉBÁNIÁK ÁTSZERVEZÉSE

- Az Esztergom-Belvárosi Szent Péter és Pál Plébániát (2500 Esztergom, IV. Béla u. 3.) és az Esztergomi Szent Anna Plébániát (2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.) megszüntetem.

- A megszüntetett két plébánia közösségéből és területéből megalapítom az **Esztergom-Városi Plébániát**. Az új plébánia mindenben jogutódja lesz elődeinek. Az új plébánia védőszentje Szent Péter és Pál, valamint Szent Anna lesz.

- Az új plébánia plébániatemploma a Szent Anna Plébánia-templom (2500 Esztergom, Kiss János u. 1.). A Szent Péter és Pál Templom a plébániatemplommal azonos jogokkal rendelkező templom lesz.

PLÉBÁNOSI FELMENTÉSEK ÉS KINEVEZÉSEK

Főtisztelendő POKRIVA LÁSZLÓ esperes, plébános urat, aki miután az Esztergom-Belvárosi Szent Péter és Pál Plébániát, valamint az Esztergomi Szent Anna Plébániát megszüntettem, elvesztette korábbi plébánosi megbízásait, kineveztem az Esztergom-Városi Plébánia plébánosává.”

Szabó Andor káplán atya és Lesták Zoltán állandó diakónus marad az újonnan létrehozott plébánián.

Mit is jelent ez, milyen megoldandó feladatok következnek, hogyan is tervezzük, szervezzük a lekipásztori feladatokat, közösségeink életét? Július 1-jén erről beszélgettünk: László atya, Andor atya, diakónusunk, valamint a két testületi alelnök, Hengánné Gogola Gabriella és jómagam.

Először is nagyon sok adminisztratív teendőt kell hivatalosan elintézni, csak felsorolászerűen:

- Az összes ingatlanunk vonatkozásában el kell járni a Földhivatal, a szolgáltatók felé, az új névre mindent átvezetni.
- Bankszámlaszámainkat, adószámokat meg kell szüntetni és újat létrehozni.
- A plébániai adminisztrációt átszervezni, új (egy) anyakönyvet indítani. Az iroda a továbbiakban csak nálunk működik, ehhez egy kis átalakítás is szükséges: a földszinti közösségi terem lesz az új irodánk.

• A két képviselőtestület is megszűnik. Előzetes terveink szerint a jelenlegi – és a további szolgálatot vállalókból, valamint új, elkötelezett hívekből jön majd létre az új (egy) testület.

• A szentmisék rendjéről is gondolkodnunk kell hosszabb távon. A két templom liturgikus ünnepein valószínűleg csak az adott templomban szervezünk programokat. Egyéb lelki programjainkat, közösségeink alkalmait is „össze kell fésülnünk” – ahogy ez már bevált az adventi és nagybójt triduumok esetén.

• Tervezzük az új bélyegzőnket, mivel a jelenlegieket le kell cserélnünk...

Ahogy elindulunk, nyilván sorban jönnek a megoldandó feladatok, amikkel folyamatosan foglalkoznunk kell...

A változásokkal kapcsolatban

kérjük a kedves Testvérek megértését, türelmét, és segítő, jó szándékú hozzáállását!

Néhány gondolat, kifejezetten az én meglátásom szerint:

Az elmúlt időszak a hitéletünk lanyhulását hozta. Sokat rontott közösségi életünkön a Covid-járvány, de nem ezt gondolom fő problémának. Egyre fogynak papjaink, a járvány sokukat „kivonta a forgalomból”, kevés az új hivatás. És kevés az elkötelezett keresztény testvérünk, aki „odateszi” magát, és az Egyháztól nemcsak szolgáltatást vár. A plébániai füzetek legutóbbi számának bevezetőjében írtam:

...Ismeretségi körömben többször előfordult beszélgetés közben, hogy valamit vagy valakit kritizáltak. Én meg visszakerdeztem: és Te mit tettél, hogy a dolog (személy, ügy, közösség) jobbá váljon? Nem az a lényeg, honnan jöttünk, de döntő: hova tartunk... Egyénileg és közösségekben is!

Nos, ezt a mentalitást ajánlom minden „kritikusnak”, és főleg minden „drukkernek”, hogy ez az átszervezés a lelki megújulást is szolgálja, mert ezért döntöttek így vezetőink... Ha nem szeretnénk, hogy templomainkból múzeum, konditerem, ne adj’Isten mecset legyen, mire unokáink felnőnek, akkor ideje felébrednünk. Mindannyiunknak! Ez rajtunk múlik, így köszöntök mindenkét régi-új plébániánkon!

Nyitrai László

„Péter és Pál apostolnak nagy dicséretét, énekeljük vígan, ülvén ünnepét!”

A Belvárosi Templomban az idei Szent Péter és Pál búcsú kicsit más volt, mint eddig megszoktuk.

Az ünnepség sorozat már pénteken megkezdődött, amikor ünnepélyes szentmise keretében fogadta templomi közösségünk a Szent Péter és Pál ereklyéket. Ez már felhívta figyelmünket arra, hogy még nagyobb érdeklődéssel forduljunk templomunk védőszentjei felé. Tekintsünk áldozatos életpéldájukra, buzgóságukra, és Krisztus iránt tanúsított mérheterlen szeretetükre.

Másnap, szombat délután, filmklub keretében megtekintettük Péter a köszikla című film első részét. Akik megnéztük a filmet, komoly gondolatokkal térhettünk haza. Hogyan tudta életében megvalósítani a Krisztusnak való teljes önatadást? Miért nem félt a nehézségektől, üldöztetéstől? Miként lehet példa számunkra, ma, amikor teljesen más körülmények között, önző módon, elsősorban, a magunk érdekeit figyelembe véve, kényelemben élünk?

Az ünnep csúcspontja a vasárnapi ünnepélyes búcsúi szentmise volt.

A közös ünneplés után átsétáltunk a felújított plébániára, melyet László atya megáldott. A hívő közösség és a képviselőtestület nevében köszöntöttem László atyát névnapja alkalmából, és megköszöntem eddigi munkáját. Természetesen hálásak vagyunk Andor atyának és Lesták Zoltán diakónusnak is a szolgálataiért, hogy ezt a kis nyájat igyekeznek összefogni, és közösséggé formálni. Az udvaron finom házi sütemények, italok vártak minket.

Másnap, hétfőn a film második részét néztük meg, majd kedden az esti szentmisében elköszöntük az ereklyéktől, és ezzel zárult a búcsúi megemlékezés.

Tartalmas, változatos, és elgondolkodtató volt ez a néhány nap. Úgy gondolom, aki rászánta az idejét, méltóképpen és elmélyülten ünnepelhetett.

A későbbiekben, talán még változatosabb, nagyobb létszámú ünnepeket is tarthatunk, hiszen most már, egy plébániaként, közösen tervezhetjük a jövőnket.

XVI. Benedek pápa szavaival szeretném a kedves híveket buzdítani, hogy mindenki a maga tehetsége, és lehetősége szerint kapcsolódjon be a közös munkába:

„Az Egyház tevékenysége, csak abban a mértékben lesz hatékony és hiteles, amennyiben az Egyház tagjai hajlandóak személyesen is megfizetni a Krisztushoz való hűségük árát, minden helyzetben. Ahogy a kezdetek idején, úgy most is szüksége van az Egyháznak olyan tanúkra, akik készek önmagukat is feláldozni. Szükségük van olyan tanúkra, és mártírookra, mint Szent Péter és Pál.”
Hengánné Gogola Gabriella

A **búcsúi programjaink** egyik szép alkalmá volt, amikor megnéztük Péter a köszikla című filmet. Nekem nagyon tetszett. Néhány dolgot kiemelek, amit pozitívnak éreztem ebben az alkotásban.

Az első, hogy a rendező szabad tudott lenni a bibliai történetektől. Nem szolgálai módon csak szó szerint elismételtette a szereplőkkel azt, ami a Szentírásban van, hanem „elengedte” fantáziáját. Kreatívan nyúlt a történetekhez. Ezáltal lett izgalmas és érdekes, érzelmileg is magával ragadó a film. A párbeszédekben, a cselekményben igyekezett megmozgatni a fantáziánkat. Úgy érezhette az ember, hogy én is ott vagyok a történetben.

Az volt még a szép, hogy a szereplők igazi emberek voltak. Péter apostol alakja nagyon szépen ki volt dolgozva. Bemutatta a vívódásait, félelmeit, hitét. Tudott sírni, örülni, reményt adni. Bemutatta nekünk az alkotó, milyen is lehetett az első keresztények élete.

Jól kidolgozott rész a történetben annak bemutatása, hogy mennyi küzdelemmel járt Péter számára is, hogy nyisson a pogányok felé. A zsidóságból kereszténnyé lettek ugyanis ragaszkodtak ahhoz, hogy csak hozzájuk küldetett a Messiás.

Jól mutatja be a rendező, hogy milyen fontos szerepe volt ennek a helyzetnek a megváltoztatásában Pál apostolnak. Pál elment Rómába hirdetni az örömhírt. Kihangsúlyozta a film azt is, hogy Pétert kezdetektől fogva a közösség elfogadta vezetőjéül, mivel ez volt Jézus rendelése. Pál is meghívta, menjen Rómába, hogy láthassák a pogányból lett keresztények a fő apostolt.

Mindezeket figyelembe véve jó szívvel tudom ajánlani minden hívőnek ezt a filmet.
Andor atya

Hengán Kamilla a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészeti és Társadalomtudományi Karának ötödéves hallgatója, a belvárosi plébánia aktív tagja, tanulmányi feladatként írta dolgozatát, melynek címe: „Az 1938. évi Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus pedagógiai szerepe”.

Mivel egyre közelebb már az idei kongresszus, munkáját két részletben közreadjuk.

Szerk.

1. Eucharisztikus Kongresszus

Az Eucharisztia a görög *eu* és *kharisz* szóból ered, aminek jelentése hálaadás. Tág értelmezésben a szentmisét értjük alatta, szorosabban véve pedig az Oltáriszentséget. Így az Eucharisztikus kongresszus az Oltáriszentség megismerésére, tiszteltetére és szeretetére irányuló rendezvény. Az eucharisztikus lelkület elmélyítéséhez hozzá tartozik az összejövetel zárandók jellege, melyet szentségimádások, szentmisék és előadások kísérnek. A résztvevők alapján megkülönböztetünk nemzeti, regionális és nemzetközi kongresszust. A kongresszusok kezdeményezője 1874-ben egy francia asszony, Émilie Tamisier volt. Egy eucharisztikus zárandoklatot vezetett Avignonba, majd 1881-ben meg is szervezte az első kongresszust Lille-ben. Későbbiekben a témáját a pápa határozza meg, a szervező pedig a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusok Pápai Bizottsága. Az 1905-ös római kongresszusig szinte kivétel nélkül francia nyelvtérleten került megrendezésre. Kivétel a nyolcadik, 1893-as jeruzsálemi alkalom volt. 2021-ben pedig már az 52. kongresszus kerül megrendezésre, Budapesten. Jelen dolgozat témája az 1938-as, XXXIV. budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus, azon belül is annak pedagógiai szerepe.

2. A kongresszus Budapesten

Az ötlet, hogy Magyarországon kerüljön megrendezésre a rendezvény, először 1912-ben, a huszonharmadik kongresszuson merült fel. Ekkor a Monarchia területén, Bécs adott otthont a rangos eseménynek. A századforduló után Magyarországon is egyre erősödött az Oltáriszentség-tisztelet, ennek köszönhetően, a bécsi helyszínen jelentős számú magyar zárandok lehetett jelen. A magyar katolicizmus vezetői a kongresszus után felbuzdulva, már elképzelhetőnek tartották, hogy Budapest is helyszíne lehet egy jövőbeni kongresszusnak. Azonban a megrendezésre valódi esély csak az első világháború utáni konzolidációs időszak végén volt. Az rendezés jogának elnyeréséhez szükséges első hivatalos lépést, Mikesi János szombathelyi püspök tette meg 1928-ban. Serédi Jusztinián esztergomi érsek az 1938-as évet preferálta, mert a Szent István-jubileumot kívánta összekötni az eucharisztikus ünnepléssel. Az Állandó Bizottság delegációja 1937 áprilisában tett látogatást Budapesten, melynek következtében május 26-ai körlevelében Serédi örömmel bejelentette, hogy a pápa Budapestet jelölte meg a soron következő kongresszus helyszínéül. Az előkészületek már hamarabb megkezdődtek, de a bejelentést követően a helyi bizottságok vették át a vezető szerepet. A szervezésre és irányítására az AC (= Actio Catholica) Országos Elnökségét kérték fel. Ennek igazgatója Mihalovics Zsigmond kanonok volt. A budapesti kongresszus fővédnöke pedig a kormányzó felelősége, Horthy Miklósné Purgly Magdolna lett. Kitűzték az időpontot: május 25-29-ig. XI. Pius pápa az előkészületeket figyelemmel kísérte, mind a programokat, előadások témáit és meghívott előadóit. Ő maga nem volt jelen a kongresszuson, hanem pápai legátusként Eugenio Pacelli bíboros (későbbi XII. Pius pápa) képviselte a Szentatyát. A világ minden tájáról érkeztek látogatók, de osztrák és német területről nem. Ennek az oka, hogy Hitler az Anschluss után megiltotta, mind a híveknek, mind papjainak a részvételét.

3. A kongresszus előkészítése

Az előkészületekben rendkívül nagy szerepe volt az AC-nek. Már 1933-ban megkezdtek népművelői tevékenységüket. Főleg hittani és kulturális témájú előadásokkal. Évente megrendezték az országos lelképásztori konferenciákat, melyek alkalmával tájékoztatták a papságot az elkövetkező év programjairól, alkalmazható munkamódszerekről. A Hitbuzgalmi Bizottság elrendelte, hogy a misék végén a kongresszusi imát

mondják el. Külön kérték a papságot, hogy szentbeszédekben érintsék a kongresszust, ezzel is előkészítve a hívek számára ezt a kiemelkedő eseményt. Fontos volt beszélni róla, hiszen könnyen ismeretlen lehetett e két szó sokak számára. Az Előkészítő Bizottság buzdította az egyházközségeket, hogy tartsanak eucharisztikus napokat, triduumokat, lelkigyakorlatokat.

Pedagógiai szempontból fontos megemlíteni a zenei képzületet. Az énektanítás kiemelt helyet kapott. Meg kellett tanítani a körmeneti énekeket, a kongresszusra válogatott népekeket és a kongresszusi himnuszt. A budapesti Hitoktatási Felügyelőség utasítására a fővárosi iskolák is hozzáférhettek az énekgyűjteményhez. A himnusz kórusfelvételét a rádió is játszani kezdte egyéb, a kongresszusról szóló műsorok mellett.

Katolikus iskolákban már egy évvel előtte megkezdtek a gyermekek felkészítését. Sokan segíthettek önkéntesként, így az idegen-nyelv tanulás is helyet kapott a Budapestre érkező külföldi résztvevők útbaigazítása érdekében. Töboroztak segítőt a nagy ifjúsági csoportokból, mint KALOT, cserkészet vagy a Regnum Marianum Közösség. Több tíz ezer fiatalt vontak így be a kongresszus cselekményébe.

A szentévet megnyitó ünnepek sorozata került megrendezésre az egész ország területén. Az esztergomi ünnepségre is felvonultak az iskolák, egyesületek, egyházközségek. Kiemelendő a dorogi szénoltár, mint helyi eucharisztikus ünnepség. Bár az ide szervezett ünnepség már a kongresszus után került megrendezésre, de az oltárt direkt erre az alkalomra építették, mely tízezres nagyságú hívő tömeget vonzott ide. 1938. május 1-jén Kiskunfélegyházán került megrendezésre egy Ifjúsági Eucharisztikus Nap, melynek keretein belül közös zárandoklaton, lelki napon, szentmisén is részt vehettek a fiatalok. *(Folytatjuk...)* *Hengán Kamilla*

Nem igaz, hogy gyermekeinket nem lehet szép és hasznos időtöltésre motiválni! Csak meg kell találni azokat a pontokat, célokat, vezetőket, amik/akik „kirobbantják” csemetéinket virtuális világukból! Plébániánk területéhez tartozó két iskolából álljon itt a jó példák sora! Szerk.

Kitüntettek és nyári programok az esztergomi Mindszenty iskolában

Iskolánk idén júniusban 30. tanévét zárta, így talán nem csoda, ha a fenntartó részéről is nagyobb figyelemmel értékelték az intézményben folyó munkát.

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye oktatási intézményeinek tanév végi hálaadó szentmiséjét június 17-én tartották Budapesten, a Szent István-bazilikában. Gyetván Gábor, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyei Katolikus Iskolai Főhatóság (EKIF) főigazgatójának meghívására Erdő Péter bíboros, prímás volt a Te Deum főcelebránsa.

Ezen az ünnepi eseményen adták át a pedagógusok elismerésére alapított Szent Gellért-díjat.

A díjat a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia alapította azzal a céllal, hogy lehetőséget teremtsen a katolikus közoktatásban végzett kiemelkedő munka elismerésére.

Az elismerést az illetékes fenntartó, az EKIF adományozza az elkötelezett hitvalló életért, következetes, kitartó, színvonalas nevelő-oktató munkáért, mellyel a díjazottak kivívták a tanulók, szülők, munkatársak egyöntetű elismerését.

A Szent Gellért-díj arany fokozatát (oklevelet és érmet) kaptak:

A pedagógusok közül Bátor Bernadett és Maier-Kránitzné Blaumann Ágnes, akik 27. tanévét, Ujpesti Gizella, aki 26. tanévét töltötte iskolánkban, mindig a gyermekek és családjaik segítségét tartva szem előtt. Liptákné Csörnök Judit, aki már 40. éve van a pályán, és 21. évét tölti iskolánkban, ami egyben az utolsó is, hiszen alig várja, hogy nagymama teendőit főállásban

láthassa el. Bagóné Toldi Györgyi, óvodánk vezetője, ő is 40. éve már, hogy nevelő testületével együtt felkészíti az óvodáskorú gyermekeket az iskolás életre, most ő is nyugdíjba vonul és Espasa-Sancho Ramon, intézményünk igazgatója, aki fáradhatatlan, lelkiismeretes munkájával iskolánk motorja.

Gratulálunk a díjazottaknak, a Jóisten adjon további munkájukhoz sok erőt, szeretetet, kitartást!

Június 29-én **pedagógusaink Máriaremetére zárandokoltak** megköszönve az elmúlt 30 évet, és a Jóisten segítségét kérték a folytatáshoz. Voltak, akik 8, voltak, akik 22 km-t tettek meg gyalogosan.

A tanévzáróval nem ért véget a munka. Június 21-25 között a színházszólok, június 28-július 2 között a városi néptánc tábor, majd július 5-től 6 héten át a városi napközis tábor veszi birtokba a szépen felújított iskolát.

A színházszólok június 28-án, pénteken, az iskola udvarán mutatták be újra Petőfi gyönyörű tündérmeséjét, a **János vitézt**. Köszönet érte színházszóloknak, Csender néptánc együttesünknek, és koreográfus táncanárunknak, Urbán Mártonnak. Külön kiemelném Rigler Mártont, iskolánk volt diákját (jelenleg a Szent Erzsébet iskola 9.-es diákja volt), aki a főszereplőt alakította, táncolta, énekelte nagy lelkesedéssel, kiváló színészi teljesítménnyel. Sokan rácsodálkozhattunk, milyen gyönyörű az udvarunk, a templomunk, kiváló helyszín színházi előadásokhoz.

Nyáron a Babits Színház előadásait láthatják még az érdeklődők ebben a szép környezetben július 24-én (Hogyan legyünk boldogtalanok?), augusztus 15-én (Hruscov pincére voltam) és szeptember 12-én (Weöres Sándor: Psyché és Nárcisz).

Június 28-tól a város néptáncokat kedvelő diákjai vették birtokukban az iskolát. Ez már a **15. városi gyermek néptánc táborunk** volt. Idén a Vág-Garam közti táncokkal ismerkedtünk a legforróbb napokon. Vendégeink voltak felvidéki táncosok és kézművesek a kurta szoknyás Kéméndről és Párkányból.

A sok tánctanulás mellett tartottunk hangszerbemutatót (Ágoston Béla), viselet- és táncbemutatót (kéméni és párkányi táncosokkal), népdalénekes bemutatót (Kiss László Szent Anna

Plébánia), mesemondó előadást (Kulcsár–Elek Csilla és Kéner Orsolya), népdaléneklési "versenyt", melyet a gyerekek tátott szájjal hallgattak. Délutánonként kézműves foglalkozásokon új mesterségeket tanulhattunk: agyagozás (Shugán Zsuzsa néni-vel), szövés-fonás, csuhézés, gravírozás, fafestés, varrás, hangszerkészítés. Pénteken délután az ünnepélyes táborzárásra mindenki viseletbe öltözött, és megmutathattuk az érdeklődő családoknak, mit is tanultunk egy hét alatt. Köszönet ezért a szép hétért a táncpedagógusok munkájának: Pintér Helga, Csabai Zsófi, Szendrőné Bajkai Mónika, Demeter Judit, Csabai Dóra, Kéner Orsolya, Gajó Vecsera Tünde, Urbán Márton és Bégányiné Juhász Marianna. Diák segítőink voltak: Demeter Kata, Rigler Dominika, Izsáki Dóra és Bégányi Gábor. Köszönjük a munkájukat!

Július 5-től iskolánk ad otthont a **városi napközis tábor-nak**, melyre több mint 60 gyermek jelentkezett. Táborvezetőnk, Ujpesti Gizella szervezi kollégáival a tartalmas időtöltést.

Július elején elkezdődött a **kiscserkészek tábora**, melyet augusztusban a nagyoké is követ. A kézműveskedni szeretőknek **Kemencén** tart táborot Török Anita kolléganőnk, és sokan vesznek részt a **plébánia hittan táborában** is.

Reméljük, mindenki talál kedvére való kikapcsolódást, hogy ősszel kipihenten, élményekben gazdagodva kezdhesünk egy új tanévet.

*Szép nyarat kívánunk mindenkinek
a Mindszenty iskola közösségének nevében:*

Bégányiné Maya néni

Esztergomi Ifjúsági Városvédő tábor 2021

Az Esztergom Barátainak Egyesülete (EBE) 2021-ben 36. alkalommal szervezte meg az Esztergomi Ifjúsági Városvédő táborot. A Babits Mihály Általános Iskola diákjai már évek óta lelkes résztvevői a tábornak.

Ebben az évben 14 tanulónk és egykori tanulónk segített a tervezett program megvalósításában. Ezen a nyáron a két dobós diákon kívül tanulóinkkal dolgozott két középiskolás az Árpád-házi Szent Erzsébet iskolából is.

Ahogy már néhány éve kialakult, idén is a Belvárosi temetőben tettünk rendbe sírokat. A tábor programja szerint a délelőtti munkákat egy közös ebéd, majd délután múzeumlátogatások, városismereti séták, helytörténeti beszélgetések követték.

A legnagyobb kihívást legtöbbször az időjárás jelenti: hol a rekkenő hőségben takarítjuk a sírokat, hol eső nehezíti a dolgunkat. Ennek ellenére minden évben felfrissítjük, rendbe rakjuk városunk egykori jelentős személyiségeinek sírjait.

Rendkívül jóleső érzéssel tapasztaltuk idén, hogy a munkavégzés közben szinte mindenki, aki látta a diákokat munka közben, megdicsérte őket, megköszönte a munkájukat. Nem véletlen, hogy visszatérő táborozóink vannak...

Miért választják a gyerekek a városvédő táborot? Megkérdeztük őket: *(Helyhiány miatt csak néhány válasz...)*

- Azért választottam ezt a táborot, mert sok barátom jött és, hogy ne üljek egész nap a gép előtt.
- Szeretem ezt a táborot, mert jó a társaság, és jól teszünk a környezetnek. Szeretek friss levegőn lenni.
- Én azért jöttem ebbe a táborba, mert szeretem, hogyha rend van körülöttem, és azért, mert kapok strandbelépőt.
- Azért szeretek a táborba jönni, mert jó érzés látni a munkánk eredményét, és elég jó az ebéd is. Pali bácsi lexikális tudása egyszerűen fantasztikus és élvezetes.
- A táborban megcsinálunk 25 közösségi szolgálati órát, ami az 50 fele - 5 nap alatt.

- Azért járok ebbe a táborba, hogy lássam a fejlődést, melyet a szervezők elérni kívánnak. Remélem, egyszer akár én is szervező lehetek.
- Én azért szeretek városvédő táborba jönni, mert szebbé tesszük a várost, és szép környezetben jobb élni. A napok vidáman telnek, mert jó a társaság és a szabadban vagyunk egész nap. Délután kirándulunk, szép helyekre megyünk, érdekes dolgokat hallunk.
- Nekem már 6 éve állandó programot jelent a városvédő tábor a nyári szünetekben. A feladat általában ugyanaz, mégis mindig változatos és érdekes. A társaság mindig változik, de a hangulat ettől függetlenül mindig jó. Egy-két ismerős arc mindig van, akikkel vissza lehet emlékezni az előző táborokra, és újabb élményeket szerezhetünk együtt.

A táborot szombaton egy városismereti sétával zárjuk.

Köszönjük a főszervező, Koditek Pál áldozatos munkáját!

*Frank Ágnes és Tőkésné Gertner Éva
pedagógusok*

Röviden...

- Kápolna ügyben nincs haladás, még nem kaptunk választ a Főegyházmegyétől... Plébániánk összevonása, a nyári szabadságok, és az Eucharisztikus Kongresszus közeledte sem segíti ügyünk alakulását.
- László atya az elmúlt 2 héten szabadságon, ill. lelkigyakorlaton volt, a hétköznapi szentmiséink elmaradtak. A jövő héttől Andor atya megy szabadságra, akkor pedig a belvárosi, hétköznapi szentmisék maradnak el. Az aktuális mise-rendünket a heti hirdeteinkben követhetik híveink.
- Az elsősombati 17 órai Mária-tiszteletünket, valamint az elsővasárnapi 15 órai keresztutunkat augusztusban is megtartjuk, amire mindenkit hívunk! Természetesen az imaóra sorozatunk is folytatódik. Örömmel tapasztaljuk, hogy a havonta megjelenő Plébániai füzetek sorozatunk is érdeklődésre tart számot!

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek: Lőrincz Levente, Szalma Csongor László

Házasultak: Juhász Dániel - Kakuk Vivien

Elhunytak:

Hertlik Istvánné, Domokos Zsuzsanna	72 éves
Novák Albertné, Pál Teréz	85 éves
Czibik László Gyula	67 éves
Czibik László Gyulané, Varga Ibolya	64 éves
Petra Lászlóné, Rózsavölgyi Edit	71 éves
Kovácsné Németh Éva Adrienn	56 éves
Balogh Gusztáv	62 éves
Albert Lászlóné, Ráczky Irma	90 éves
Hullár Béláné, Nebehaj Paula	70 éves
Partali Gézőné, Mihalovits Magdolna	78 éves
Horváth Béla	80 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László képviselőtestületi alelnök
Tördelő szerkesztő: Németh Tünde
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. **Tel.:** 33/312-291
Bankszámlaszám: 12025000-00395493-00100006
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@extra.hu, hirbekuldes@szentanna.extra.hu
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Sz. S. Istvánné, Ismeretlen Adakozó
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**